

Beslutningsforslag nr. B 101. Fremsat den 3. juni 1993 af Helge Adam Møller (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Grove (KF), John Vinther (KF), Inge Dahl-Sørensen (V), Svend Aage Jensby (V) og Jørgen Winther (V).

Forslag til folketingsbeslutning

om forbud mod køb eller besiddelse af børneporno

Folketinget opfordrer regeringen til inden den 1. januar 1994 at fremsætte forslag til ændring af lovens § 235, der indebærer, at det bliver strafbart at købe eller besidde utugtige fotografier, film eller lignende af børn.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at gøre bekæmpelsen af børneporno mere effektiv og dermed mindske misbruget og den seksuelle udnyttelse af børn. Et misbrug, som ødelægger mange børn resten af deres liv.

Ifølge politiet er der i øjeblikket 4-500 børnepornofilm i omløb, og produktion af film er stigende.

Politiet anslår, at de helt ned til 3-årige børn som misbruges i filmene, ofte er danske børn. Forældre tjener fra 10.000-50.000 kr. på at leje deres barn ud. Det giver flest penge, jo mere barnet bliver misbrugt og mishandlet.

Ifølge politiet er indholdet af filmene også blevet stærkere og stærkere. Selv hårdhuede kriminalfolk vægrer sig ved at se dem igennem. I nogle film udsættes børn i børnehvealderen for fuldbyrdet samleje eller bliver bundet og pryglet. Ligeledes kan man se, at børnene skriger og er rædselsslagne.

I øjeblikket er det, jf. § 235 i straffeloven, erhvervs-mæssigt forbudt at sælge eller udbrede børneporno, og straffen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør det også være klart ulovligt at købe og besidde film med børneporno. Der er ingen tvivl om, at det vil afholde en del fra at købe børnepornofilm, hvis det bliver strafbart. Politifolk, der efterforsker denne type sager, har den opfattelse, at man lettere kan ramme »industrien« bag fremstillingen af børneporno ved også at kriminalisere køb og besiddelse heraf. Forslagsstillerne er enige i dette.

Forslagsstillerne finder, at alt må gøres for at stoppe misbruget af disse børn, som vil blive livsvarigt skadet.

Forslagsstillerne har ikke ønsket at lægge sig fast på, hvilken strafferamme loven skal have, men er villig til at drøfte dette nærmere i relation til den eksisterende strafferamme for § 235.